

In samenwerking met de bisdommen organiseert de KNR dit jaar voor de vierde keer een Nationale Roepingenweek. Die wordt gehouden van 6 t/m 12 november. In deze week publiceren we een dagelijks roepingsverhaal en -gebed en extra materiaal. Ook zijn er in deze week bij verschillende kloostergemeenschappen en priesteropleidingen kennismakings- en meeloopdagen.

Roepingsverhaal

Het kan je overkomen...

Je wordt uitgenodigd voor een inkledingsplechtigheid in een klooster. In plaats van het gewoon mooi te vinden en betrokken te zijn bij het gebeuren word je zó geraakt dat je leven op één en hetzelfde moment onderuit wordt gehaald. Dat overkwam mij op een middag in 1962 in de Karmel van de Ongeschoeide Karmelietessen in Arnhem. Ik was toen 21 jaar.

Diep in mijn ziel smeulde een verlangen om mijn leven voor God te leven. Maar hoe? Er waren in die tijd tal van mogelijkheden om je aan te sluiten bij een congregatie van zusters en zo je leven te wijden aan zieken of kinderen, in het onderwijs of in de missie. Maar daarover had ik nooit nagedacht, laat staan een initiatief ondernemen.

Die middag had ik niets meer te kiezen. Ik wérd gekozen. Ik werd om zo te zeggen gearresteerd. Ik stond in lichterlaaie. Deze zusters hadden hun leven zó op één kaart gezet dat zij enkel nog maar leefden vóór en vanuit God. Dat sloeg bij mij in. Voor mij was er geen twijfel meer mogelijk: dit was wat ik zocht, terwijl ik dat niet wist. “God alleen voldoet”, zegt Teresa van Avila.

Er volgde een niet gemakkelijke weg van afscheid nemen en loslaten.

Ik heb de stap gezet op 7 mei 1964.

Nu, na al die jaren weet ik des te meer: “God alleen voldoet.” – “Sólo Dios basta.”

Gebed

Jezus, vanaf mijn geboorte bent u met mij gegaan.

U zag mij en had mij lief.....

De weg gaat verder, met u aan mijn zij.

Ik laat u niet los, bewaar mij in de palm van uw hand.

Zr. Bernadette Koenegras OCD

Kijken en luisteren

Podcast met broeder Hans Peter Bartels

In het kader van het Jaar van het Brabants kloosterleven maakte presentator en theatermaker Oscar Kocken een serie podcasts. Hij ging in gesprek met verschillende kloosterlingen.

‘Ik maakte overuren bij een communicatiebureau en zat niet lekker in mijn vel. Daarom ging ik op mijn 25e het klooster in’, vertelt broeder Hans-Peter, die nu begin 30 is. ‘Hier vind ik wat ik

buiten de kloostermuren mis: rust. Ik leer mezelf volledig te accepteren en dat gun ik iedereen, kloosterling of niet.'

[Luister de podcast](#)

Lezen

Overwegingen Clarissen

Deze week te lezen op de website en facebook pagina van de Clarissen in Megen een dagelijkse bezinning bij een tekst van de H. Clara.

De eerste van zondag 6 november was van zuster Emmanuël:

Onder de weldaden die wij van onze milde Gever, de Vader van alle barmhartigheid, hebben ontvangen en nog dagelijks ontvangen en waarvoor wij de luisterrijke Vader zelf bij uitstek veel dank verschuldigd zijn, is die van onze roeping.

Daarom zegt de apostel: 'Leer je roeping kennen.'

(Testament van de H. Clara 2-4)

Op het einde van haar leven schrijft Clara haar Testament. Terugkijkend op meer dan veertig jaar geleefde trouw en toewijding weet zij dat een mens werkelijk gelukkig wordt in en door het beantwoorden aan haar of zijn diepste roeping. Dit stemt Clara boven alles dankbaar.

'Leer je roeping kennen', schrijft Clara. Zij citeert hier de apostel Paulus, maar verandert een wezenlijk woord. Waar Paulus, in de Bijbelvertaling die Clara kende, spreekt van videte – kijk, gebruikt Clara het woord agnosce – leer kennen, erken. Bij 'kijken' kunnen we nog aan de zijlijn blijven staan, als het ware verworden tot toeschouwers, en buiten schot blijven. Maar alles in ons wordt aangesproken door het woord agnosce. Agnosce is een zaak van het hart, zoals 'kennen' in Bijbelse taal ook altijd 'beminnen' inhoudt.

Liefde. Liefde is de bron en het doel van iedere roeping. God roept ons in liefde, opdat wij – onze roeping beantwoordend – steeds meer gaan leven uit liefde voor zijn liefde.

[Lees ze allemaal de komende week](#)